

Podiumplek De Vries in Dwars door Hageland

DIEST Hartthijs de Vries is zaterdag derde geworden in de Belgische eendagskoers Dwars door het Hageland. De wielrenner uit Kollum bezorgde zichzelf en zijn ploeg TDT-Unibet daarmee een primeur.

Het was de eerste keer dat een coureur van de bekende YouTube-formatie op het podium eindigde in een wedstrijd van de UCI Pro Series. Die competitie bestaat uit een reeks koersen net onder het hoogste niveau (WorldTour). Begin dit seizoen won De Vries al wel een etappe in de Ronde van Antalya. Daarna debuteerde hij in een aantal grote klassiekers, zoals de Scheldeprijs, Brabantse Pijl en Amstel Gold Race.

Zaterdag moest De Vries (27) – net terug van knieklachten – alleen de Belg Gianni Vermeersch (Alpecin-Deceuninck) en de Noor Jonas Abrahamson (Uno-X Mobility) voor laten gaan. Zij finishten na 181 kilometer als eerste en als tweede in de wedstrijd tussen

Hartthijs de Vries

Aarschot en Diest, die deels over onverharde wegen en kasseistroken voerde.

Vijf renners, onder wie de Nederlandse veldrijders David Havardings en Corné Van Kessel, reden tijdens het eerste deel van Dwars door het Hageland voor het peloton uit. De vluchtters werden ruim voor Diest ingelopen. Een tweede vijftal met de Australiër Kaden Groves kreeg daarna evenmin de ruimte.

De Vries, Abrahamson en Vermeersch ontsnapten in de slotfase uit een overgebleven voorste groep van circa vijftien renners. De Vries haakte af op iets minder dan 5 kilometer, maar sloot 3 kilometer later weer aan. Vermeersch en Abrahamson waren echter net wat sterker in de slotkilometer.

Bij de vrouwen won Lucinda Brand. Anneke Dijkstra was op plaats veertien de beste Friezin. De Heerenveense werd in de finale teruggepakt nadat ze alleen op avontuur was gegaan en kreeg de prijs voor de strijdlust.

Vos wint Ronde van Catalonië

Marianne Vos heeft de Ronde van Catalonië gewonnen. Ze liet haar leidende positie in de derde en laatste etappe niet meer in gevaar komen. De 37-jarige renster van Visma-Lease a Bike finishte als tweede na een rit over ruim 86 kilometer van Molins de Rei naar Barcelona. Ally Wollaston uit Nieuw-Zeeland sprintte net als

vrijdag naar de ritzege. Vos was zaterdag de sterkste in een bergrit naar La Molina. „Aan het begin van de week had ik niet verwacht dat ik het klassement zou winnen, dus dat is heel bijzonder”, zei Vos. Riejanne Markus, de Nederlandse ploeggenote van Vos, eindigde als tweede in het algemeen klassement.

Vechtend tegen de pijn wint Roglic Dauphiné

PLATEAU DES GLIÈRES Als de Dauphiné een voorbode is van wat ons in de Tour de France te wachten staat, krijgen we een spetterende wielierzomer.

Primoz Roglic leek te heersen, maar Matteo Jorgenson naderde de Sloveen en diens gele trui tot acht seconden. 'Rogla' vocht tegen de Amerikaan, maar vooral de pijn in zijn kapotte lijf. Opgelucht haalde hij adem. „Ik heb enorme nekpijn en veel last van mijn schouder en rug.”

Vrijdagochtend overwoog hij nog om af te stappen. Dat hij toch doorging, betekent bij Roglic niet dat er niks kapot is. De mentale weerbaarheid van de oude strijder (34) is meer dan hem lief is op de proef gesteld. Hij stopte ooit met skispringen, omdat die sport te gevaarlijk was, maar het wielrennen heeft hem inmiddels veel meer pijn berokkend.

Afgelopen donderdag klapte hij met nog zo'n honderd renners tegen het asfalt en kwam hij er wonder boven wonder zonder breuken vanaf. De Sloveen stapte weer op de fiets en won vervolgens de daaropvolgende twee etappes. Zondag kwam de klap, al voor kwam hij ternauwernood dat hij knock-out werd geslagen.

Wie weet fietste hij in de Dauphiné wel door met gebroken boten in zijn lijf, want hij zei zelf: „Ik zal na deze race een goede ct-scan van mijn lijf moeten laten maken om te zien of alles nog heel is.” De Sloveen kon zijn linkerarm niet eens omhoog doen om te juichen.

'Ik heb enorme nekpijn en veel last van mijn schouder en rug'

Dat deed hij zondag toch met veel pijn en moeite vanwege zijn schouder. Op de allesbeslissende slotklim naar Plateau des Glières moest Roglic passen toen de 24-jarige Jorgenson van zijn voormalige ploeg Visma-Lease a Bike er met Carlos Rodriguez en Derek Gee vandoor ging.

Toen Jorgenson doorkreeg dat de geletruidrager niet meekon, trok hij het gas volledig open, zodat hij op de streep niets meer over had en de ritwinst aan Rodriguez moest laten. Achter hem perste Roglic alles uit zijn gehavende lijf, om met acht tellen verschil de Dauphiné voor de tweede maal te winnen.

Klaar voor de toekomst

De tijden dat fierljeppers zonder hoge verwachtingen naar Buitenpost togen zijn voorbij. Met de nieuwe schansen, waarop zaterdag voor het eerst wedstrijden werden afgewerkt, kan de vereniging weer jaren vooruit.

LARS GOERRES

‘Sjoch, hjir sitte wy dus net op te wachtsjen’, zegt Ette-Frits Veenstra. Het is zaterdagavond, even na zessen en in de waterbak naast het zandbed zijn dikke druppels regen te zien. De voorzitter van de Ljeppersklub Buitenpost baalt. Dolgraag had hij de nieuwe schansen aan de Jeltingalaan onder een stralend zonnetje ingeluid. „No moatte wy nei alle gedachten letter begjinne. En minder waar betsjut faak ek minder publyk.”

Toch kijkt Veenstra tevreden om zich heen. Hij is trots op wat zijn vereniging de voorbije maanden uit de grond heeft gestampt. De oude, verouderde houten schansen werden afgebroken en vervangen door nieuwe, gemaakt van staal en licht verende plankjes. Daarop moeten de komende jaren ook in Buitenpost weer records gesprongen worden.

De renovatie was een flink project, vertelt Veenstra, leunend op een van de kunststof statafels voor het clubgebouw. Die begon vorig jaar september al, met het sloopwerk en afvoeren van afgeschreven materiaal. „Letter hawwe wy de hiele wetterbak leech skuord en mei help fan ferskate bedriuwen nije wâlbeskoëing oanlizze litten, swimtrekjes pleatst en de skânsen boud.”

De kosten? Meer dan anderhalve ton. Zo'n bedrag is simpelweg niet op te hoesten door een bescheiden vereniging met amper dertig actieve leden, weet Veenstra. „Mar troch tûk gebrûk te meitsjen fan subsydzjes en in goeie gearwurking mei de gemeente koe it wol.” Desondanks kwam er veel werk op dezelfde schouders terecht. „Omdatst it mei sa'n lyts klupke minsken dwaan moattst. Dat makket de prestaasje tink ik allinnich mar grutter.”

Dat modernisering van de accommodatie nodig was om mee te blijven tellen in fierlje-

pland leidt geen twijfel. Nadat Burgum in 2018 al nieuwe schansen kreeg, volgden It Heidenskip en IJlst vier jaar later. „Wy koenen gewoan net efterbliuwe”, zegt Veenstra. „By de oprjochting sprongen se hjir eartiids noch oer in gloppe fan de Swadde (rivier, red.) en wie drûch oan de oare kant komme al hiel wat. No springt Sietse Lefferts by de jonges al hast tweintich en in heale meter. Techniken wurde better, de pols lichter en de oanrin rapper. Dêr moattst as feriening ek yn mei.”

Het enige dat je niet in de hand hebt, is het weer. Veenstra heeft het al een paar keer gezegd als in het publiek de paraplu's weer worden uitgekapt. Om de officiële opening een feestelijk tintje te geven, heeft de club behalve de aanwezigheid van wethouder Harjan Bruining en gedeputeerde Femke Wiersma ook een ijscokraam geregeld, maar de animo daarvoor blijft door het frisse weer beperkt.

Jammer, vindt de voorzitter. In de winter zat het met sneeuw, ijs en vooral veel regen ook al tegen. „Dêrtroch hawwe wy de tradisjonele iepeningswedstriid healwei maaie al frij gau weromjûn oan it bûn.” Achteraf maar goed ook. „Want ast mei in shovel it terrein op giest wannear't it reind hat, wurdt it ien grutte drekinde.”

Gelukig was 8 juni wel haalbaar. Het ingezaaide gras moet nog verder groeien en de rand tussen zandbed en bult kan wel wat steviger. „Mar dat hat gjin prioriteit”, zegt Veenstra. Lachend: „De sinten binne foar earst efkes op.” De club hoopt door de renovatie aantrekkelijker te worden voor nieuwe leden, grote kampioenschappen te mogen organiseren en gespaard te blijven van vernielingen.

De afgelopen jaren richtte rondhangende jeugd veel schade aan op het fierljepcomplex. Een maand geleden gebeurde dit op-

Freark Kramer vliegt naar zijn tweede seizoenzege.

Sfeerbeeld van de eerste wedstrijd op de nieuwe schansen van Buitenpost, met in het midden Wiebren Schukken uit Achlum. FOTO'S: HENK JAN DIJKS

nieuw. Planken die de avond ervoor bevestigd waren werden losgerukt en in het water gegooid, rondom lagen lege blikjes en stukken schuimrubber en onder de overkapping is geprobeerd een stapel kranten in brand te steken.

Om moedeloos van de worden, verzucht Veenstra. „Dêrom hawwe wy de gemeente frege om kamera's op te hingjen. De boargemaster soe him der oer beriede.” Ondertussen geniet hij van de successen die al zijn geboekt. „De reaksjes dy't wy oant no ta fan oare ferienigingen en de ljeppers krigen hawwe, binne yn alle gefallen posityf. Lit de topsprongen mar komme.”

Die blijven vanavond nog even uit, al springt winnaar Freark Kramer een prima wedstrijd. De Heidenskipster boekt in Buitenpost – nadat de regen heeft plaatsgemaakt voor zon – zijn tweede seizoenszege bij de senioren met 20,75 meter. Ysbrand Galama (19,96) wordt tweede, Bauke de Jong (19,66) derde.

“ DE EARSTE REAKSJES BINNE POSITYF. LIT DE TOPSPRONGEN MAR KOMME

Aangezien de ljepperij ruim een halfuur later begonnen is, komen de finalisten na hun drie reguliere pogingen slechts één keer extra in actie. Voor Germ Terpstra (19,93) precies genoeg om bij de junioren Douwe Abma (18,54) nog voorbij te steken. Ook het beste meisje, Noa de Boer, grijpt de toegang

aan om de zege met 13,61 naar zich toe te trekken. Sietse Lefferts (jongens, 18,56) en Sigrid Bokma (vrouwen, 14,26) consolideren hun leidende positie.

Na afloop is er uitsluitend lof voor de renovatie. „De nije skânsen binne prachtich”, zegt routinier Thewis Hobma. „Se hawwe der hjir jierrenlang net folle oan dien en dan giest der faak dochs mei minder hege ferwachtingen hinne. No wurdt dat oars. It springt hearlik, hast itselde as yn It Heidenskip en Drylts.”

Een groot voordeel, vindt Kramer. Voorheen waren de meeste ljeppers bij wedstrijden in Buitenpost eerst altijd even zoekende vanwege het verschil met andere accommodaties. „Fan 'e jûn wist ik presys wêr't ik de stôk delsette moast en dan kinst fuortendaliks los.”

Zelf heeft hij vertrouwen getankt, na een klein trainingsongeluk twee weken geleden. „Doe gie it mis by de ynsprong en klapte ik mei de holle tsjin de stôk oan.” Het blauwe

oog dat Kramer eraan overhield is nauwelijks nog te zien. „Mar ik ha earst wol efkes in stapke weromset en de oanrin wat koarter makke. No kin ik wer foarút sjen.”

Ook Sigrid Bokma is tevreden met haar eerste triomf van het jaar. „Mar ien sintimeter fierder as Pytrix Westra, mar it wie genôch.” Ze hoopt dit seizoen andermaal een persoonlijk klassementsrecord te springen. „Fierder sjoch ik it wol. Omdat ik yn Wagingen studearje, kin ik troch de wike net traine. Elke finalesprong dy't ik meitsje, is winst.”

Hobma worstelt al het hele seizoen met zijn vorm. „Yn de training ha ik in pear hiele goeie sprongen makke, mar yn de wedstriid slagget it my noch net”, stelt de Harlinger. Toch zijn de tijden dat hij zich druk maakte over een eventuele degradatie naar de mixklasse voorbij. „Ik wol gewoan lekker springe, fit bliuwe en in pear kear dik oer de tweintich meter hinne. Miskien kin dat de oare kears hjir wol.”

Voorzitter Ette-Frits Veenstra van de Ljeppersklub Buitenpost.

De openingshandeling.